AH 634
2026Z22532

Antwoord van minister Boekholt-O'Sullivan (Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening) (ontvangen 16 november 2026)

Vraag 1

Bent u op de hoogte van dit fragment van 13 oktober en zo ja wat vindt u hiervan?

Antwoord

Ja ik ben hiervan op de hoogte. Ik betreur het dat er kennelijk onduidelijkheid is ontstaan over de status van de woonsituatie in een recreatiewoning van de betreffende persoon.

Vraag 2

Hoe reflecteert u in dit licht op uw besluit van 3 juli om het plan voor wonen in vakantiehuisjes, dat een oplossing zou bieden aan ongeveer 60.000 bewoners, te schrappen? Is dit volgens u nog steeds de juiste beslissing? Bent u bereid uw besluit te heroverwegen?

Antwoord

Ik sta positief tegenover de intentie achter de instructieregel daar waar het ging om bewoners meer duidelijkheid te bieden. Dat het onuitvoerbaar bleek, is spijtig maar wel een feit. Ik licht in mijn brief van 3 juli jl.[1] toe dat ik, tegen de achtergrond van de onuitvoerbare instructieregel, daarom op zoek ben gegaan naar een alternatief dat bewoners duidelijkheid biedt.

Dat heeft ertoe geleid dat ik met gemeenten en provincies het volgende heb afgesproken, zoals geformuleerd in de brief van 3 juli:

1) In beginsel geldt dat de gemeente ervoor zorgt dat permanente bewoners van recreatiewoningen nooit zomaar op straat komen te staan: de menselijke maat is het uitgangspunt.
2) Permanente bewoners in schrijnende situaties moeten worden beschermd: er wordt bekeken of hun woonsituatie kan worden gelegaliseerd. Als dit niet mogelijk blijkt, wordt door gemeenten ingezet op het vinden van een passende oplossing waaronder ondersteuning naar alternatieve huisvesting.

Ik werk deze uitgangspunten momenteel uit samen met gemeenten en provincies.

[1] Kamerstuk 32847, nr. 1497

Vraag 3

Welke stappen heeft u gezet om het plan van uw voorganger om permanente bewoning voor een periode te legaliseren, die volgens u onuitvoerbaar zou zijn, uitvoerbaar te maken?

Antwoord

Mijn voorganger heeft aangekondigd dat uit de uitvoeringstoets van Dienst Toeslagen bleek dat de instructieregel, in combinatie met het huidige huurtoeslagbeleid, niet uitvoerbaar is voor Dienst Toeslagen in het kader van de huurtoeslag. In samenwerking met Dienst Toeslagen is gepoogd mogelijkheden te vinden om de uitvoerbaarheid van de instructieregel te verbeteren, maar er is geen werkbaar alternatief gevonden. Bij het uitwerken van het alternatief dat ik in de brief van 3 juli jl. heb toegelicht, hou ik nadrukkelijk rekening met de uitvoerbaarheid op basis van de twee inhoudelijke uitgangspunten zoals ik die met gemeenten en provincies heb afgesproken (zie vraag 2).

Vraag 4

Hoe gaat het, kijkend naar deze casus, volgens u zelf met de afspraken met gemeenten dat mensen die al in een vakantiehuisje wonen daar mogen blijven?

Antwoord

We moeten zoveel mogelijk voorkomen dat mensen tussen wal en schip raken en met gemeenten en provincies heb ik afgesproken dat bewoners in schrijnende situaties moeten worden beschermd.

Voor mij is het toepassen van de menselijke maat belangrijk bij het uitwerken van de afspraken die ik heb gemaakt. Een succesvolle aanpak begint wat mij betreft met begrip voor bewoners, en vraagt ook van bewoners om in gesprek te blijven over een passende oplossing waaronder ondersteuning naar alternatieve huisvesting. Per situatie dient altijd een zorgvuldige weging gemaakt te worden tussen de menselijke maat en de woonomstandigheden van het individu en andere factoren zoals brandveiligheid, ondermijning en het behoud van de recreatieve functie van vakantieparken. Ik heb er vertrouwen in dat gemeenten de juiste partij zijn om deze afweging te kunnen maken.

Vraag 5

Is volgens u de inhoud van Kamerbrieven staand beleid? Zo ja hoe reflecteert u, kijkend naar deze casus, op de zin “In beginsel geldt dat de gemeente ervoor zorgt dat permanente bewoners van recreatiewoningen nooit zomaar op straat komen te staan: de menselijke maat is het uitgangspunt”? Is deze casus de

menselijke maat die u voor ogen heeft (Kamerstuk 32847, nr. 1497)? Zo, nee waarom niet en wat gaat u er aan doen?

Vraag 6

Is er volgens u in deze casus sprake van een permanente bewoner die moet worden beschermd? Zo ja waarom wordt deze bewoner dan alsnog zijn woning uit gezet en waar moet meneer heen?

Vraag 7

Waar kunnen ouderen, zoals Wim, volgens u naar toe, kijkend naar uw uitspraak dat “jongeren gelukkig nog bij hun ouders kunnen wonen”?

Antwoord 5, 6 en 7

Ik heb contact gehad met de gemeente Berkelland. Ik ga niet via deze weg in op individuele casussen. Wel heeft de gemeente mij verzekerd dat bij de beoordeling of en hoe er gehandhaafd wordt bij onrechtmatige permanente bewoning, de menselijke maat nadrukkelijk onderdeel uit maakt van de belangenafweging.

De gemeente beoordeelt of het beëindigen van de onrechtmatige bewoning niet leidt tot onevenredige gevolgen voor de bewoners en weegt de omstandigheden van elk individueel geval zorgvuldig (en op basis van maatwerk) af in haar handelen, zo ook in deze casus.

Vraag 8

Welke maatregelen treft u om dit soort schrijnende situaties in de toekomst te voorkomen, bent u bereid de Instructieregel permanente bewoning recreatiewoningen alsnog uit te voeren?

Antwoord

De instructieregel bleek niet uitvoerbaar, maar bewoners in schrijnende situaties moeten worden beschermd. Daarom tref ik andere maatregelen. In het geval van onrechtmatige bewoning moeten gemeenten de menselijke maat hanteren en voor een passende oplossing zorgen, waaronder bijvoorbeeld ondersteuning bij het vinden van andere huisvesting. Zoals gesteld in mijn brief van 3 juli jl. raakt permanente bewoning vele andere vraagstukken die op vakantieparken voorkomen, zoals revitalisering, transformatie, huisvesting van arbeidsmigranten en ondermijning. Om recht te doen aan de diversiteit van de woonsituaties op de parken en de complexe samenhang met andere uitdagingen die op vakantieparken kunnen spelen, tref ik niet een generieke (juridische) maatregel, maar werk ik de bij het antwoord op vraag 2 genoemde afspraken uit met

gemeenten en provincies. Vanwege de complexiteit is samenwerking tussen gemeenten, provincies (bijvoorbeeld via de Vitale Vakantieparken-programma's) en partijen als parkeigenaren en -exploitanten, woningcorporaties en hulpverleners van belang.

Ik werk de gemaakte afspraken samen met gemeenten en provincies uit, om nog duidelijker vast te leggen op welke manier de gemeente in schrijnende gevallen de menselijke maat hanteren. Ik informeer uw Kamer nog voor het einde van het jaar.

Vraag 9

Kan u nogmaals via de Vereniging voor Nederlandse Gemeenten (VNG) een oproep doen aan gemeenten om niet te handhaven? Zo ja kan u de Kamer een afschrift hiervan sturen?

Vraag 10

Bent u bereid om in deze beantwoording expliciet gemeente Berkelland erop aan te spreken niet te handhaven? Zo ja wat gaat u zeggen? Zo nee waarom niet?

Antwoord 9 en 10

Ik heb in mijn brief van 3 juli jl. gemeenten verzocht om vooruitlopend op het maken van de bovenstaande afspraken nadrukkelijk terughoudend te zijn met handhaving, en daarbij aangegeven dat er echter wel handhavend opgetreden moet kunnen worden als daar aanleiding voor is. Het is daarom niet passend om gemeenten, inclusief de gemeente Berkelland, te verzoeken om generiek niet meer handhavend op te treden.

Vraag 11

Ziet u uw beleid, wat bestaat uit onder andere het schrappen van de Instructieregel permanente bewoning recreatiewoningen, nog als succesvol?

Antwoord

Mijn doel is om meer duidelijkheid te bieden aan bewoners in recreatiewoningen en tot uitvoerbare uitwerking van de uitgangspunten uit de Kamerbrief van 3 juli te komen. Daarom staat in de uitwerking van de afspraken centraal wat bewoners kunnen verwachten als het gaat om de menselijke maat en maatwerk. Het is dus een aanpak gericht op de duidelijkheid over de woonsituatie en ook een duurzame oplossing.

Vraag 12

Hoeveel asielzoekers, ontheemden en geëvacueerden wonen momenteel op vakantieparken, in recreatiewoningen en/of hotels terwijl het Omgevingsplan of de huisvestingsregelgeving dat niet toestaan? Voor zover u die cijfers zelf niet heeft, wilt u deze vragen aan het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (COA) of andere ministeries en of overheden die deze cijfers wel hebben? Zo nee, waarom niet?

Antwoord

Het COA is verantwoordelijk voor de opvang en zet daarvoor enkele locaties in die als vakantiepark, recreatiewoning en/of hotel in gebruik zijn geweest, of dat in het seizoen nog steeds zijn. Voor wat betreft huisvesting (en daarmee wonen) op vakantieparken, in recreatiewoningen en/of hotels worden deze gegevens niet cijfermatig bijgehouden.